Šaltesės

Šaltesės paprastai yra vartojamos išskirti tiesioginei kalbai; dažniausiai kai tiesioginė kalba nepradedama iš naujos eilutės po sakytojo žodžių. Šaltesės vartojamos išskirti ir epizodiniai pakartojamiems kino nos garsams ir žodžiams.

Skliaustelės:

1) Skliaustelės išskiriame šalutinėms sakinėms, jungę jas su tiesiamos tolimos, pašalinės prasmės pastabos. Pav.

Savo minčių (mano nuomonės niekas neklausė) aš ir toliau sutikau su tėveliu.

2) Skliaustelės išskiriame nurodymus, iš kur yra paimta duotoji citata, minties arba sinta. Pav. Dėl šių autorių bombardavo priešo karinius ir transportinius objektus (Elta)

3) Pasakytųjų kalbų tiesioginė Šaltesės skliaustelės išskiriame nurodymą, kaip klausytojas reagavo į kalbos mintį. Pav.

Įspūdingą dvg. Stalino kalbą, ypač jos pabaigą, klausytojai priėmė

4) Skiriamieji žodžio ženklai ar priesagos pakeitimas ar kitos nors vartojamos kitokio pavadinimo. Pav.

Lietuvių žemėse vokiškieji grobikai siekė savo „Ostpreußing (Rytų Prūsijos)

Skiemenėlis.

1) Skiemenėlio dedama po kiekvieno garsinio.

2) Skiemenėlio dedama po kiekvienos žodžių.

Šaukiamasis.

Šaukiamojo dedama po šaukiamojo sakinio ir po įvardžio, jei jis yra šaukiamasis pasakytas.

Daugtaškis.

Daugtaškis dedama sakiniuose, kur reiškiamas stipresnis jausmas, pertraukiama ar nebaigta mintis, ar staigiai pereinama nuo vienos minties prie kitos. Pav. Oi, motule .....

Gramatika

Morfologija.

Šaknis ir galūnė.

Ta kaitomoji žodžio dalis, kuri lieka pridėjus prie jos nuo jos kitų žodžių vad. galūnę.

Ta žodžio dalis, kuri liekа atmetus galūnę vad. kamienu arba kiemeniu.

Šaknis, intarpas, priesaga, priešdėlis.

Bendroji giminiškų žodžių kamieno dalis vad. šaknimi.

Vidinamojo antrinio žodžio kamieno dalis, kuri yra tarp šaknies ir galūnės ir kuri suteikia žodžiui naują reikšmę vad. priesaga arba sufiksas. Pav. Stalelis - stalas.

Vidinamo antrinio žodžio kamieno dalis, kuri eina prieš šaknį ir suteikia žodžiui naują reikšmę arba tai pačiai reikšmei duoda naują atspalvį, vad. priešdėlis arba prefiksas. Pav. išnešti

Kinari priešdėlių rašybos reiškiniai:
1) dp-, apy-, api-, Būdvardžiai ir prieveiksmiai beginasi tiek su apy-, apysprendis,
Veiksmažodžiai tik su priešdėliais ap-, arba api-,
Pav. aprašyti, apibrėžti.

Daiktavardis.

I linksnio: I links. vnk. daikt. kam? vien. bičiuvardis tam? gal. -o
II " II " " " " " " " " -os, -ės
III " III " " " - ies
IV " IV " " " - aus
V " V " " " - s

Daiktavardžių priesagų rašyba.

1) -ikė-, ykė-. Daiktavardžiai su priesaga -ykė, turi galūnes -a, -ė. Pav. mokykla, baidyklė; O daiktavardžiai su priesaga -ikė, turi galūnę -is pav. kariklis.
2) -in, -yn. Priesaga -yn su galūne -as rašoma daiktavardžiuose, reiškiančiuose vietą, kur yra gausu vienos rūšies daiktų. Pav. tešlynas. Su galūne -ė priesaga -yn rašoma daiktavardžiuose

vaisiaus reiškiančiuose veiksmo priemonę ar vietą, pavyzdžiui ko nors gausumo. Pav. šiaudynė, klampynė.
Šiokias atvejais rašoma -in: vaistinė.

Būdvardis.

I linksnio: I lin. vyk. gim. vien. vard. turi g. -as, -is
mot. " " " -a, -ė.
II " II " " " vyk. gim. vien. vard. turi galūnę -os o moteriškosios -ė.
III " " " vyk. g. im. vien. vard. turi g. -is o moter. -ė

Dalyviai.

Dalyviai yra tokios veiksmažodžio formos, kurios reiškia iš veiksmo kylančią daikto ypatybę. Pav. skaitąs, rašąs, skaitydavęs, rašydavęs
Veikiamosios rūšies dalyviai: dirbas.
Neveikiamosios " " : dirbamas.

Pusdalyvis

Pusdalyvis yra tokia veiksmažodžio forma, kuri reiškia iš karto to paties veikėjo veiksmo kylančią ypatybę, aplinkybę: skaitydamas.

Padalyvis

Padalyvis yra veiksmažodžio forma, kuri rodo veiksmo požymį, kylantį iš pasakinio jam veiksmo: dirbant.

Būdinys

Būdinys yra veiksmažodžio forma, kuri rodo tam tikro veiksmo ypatybę, pasako, kaip, tas veiksmas yra atliekamas. Pav.

Šaukte, bėgte, šiųte, bėkime, meskime

Siekinys

Siekinys yra veiksmažodžio forma, kuri pasako, kurio veiksmo siekiama kitu veiksmu. Pav.

Jis išvažiavo medžioti kiškių.

Prieveiksmas

Prieveiksmis yra tokia kalbos dalis, kuri parodo veiksmo ypatybę arba požymį. Pav. lyčia, greitai, vienaip, kitaip.

Prieveiksminiai žodeliai

Prieveiksminiai žodeliai yra tokie tarybiniai žodeliai, kurie patys vieni nereiškia savarankiškos dalies, bet kalbinio dalinio ar vienam sakinio nariui suteikia įvairias prasmės atspalvius. Pav.

Niekur ne pagausite, nei rąstų, kopūstų, bet kaip vieną kartą be galo.

Prieveiksminiai žodeliai ne visada atskiriami. Pav.

Jei ne pagrasins karas, žmogus, tai nesiruoš karui.

Prielinksnis

Prielinksnis yra nekaitoma kalbos dalis, kuri visada rišasi su kalbinio vienetu ir parodo kalbamojo daikto santykį su kitais daiktais. Pav. Dėl šito viso aš labai dėkoju, vargau.

Jungtukas

Jungtukas yra nekaitoma kalbos dalis, kuri jungia žodžius arba sakinius vienus su kitais.

Jaustukas

Jaustukas yra nekaitoma kalbos dalis,

kuriuo išreiškiame įvairius pagyrimus bei įžeidimus (nustebimą, baimę, pasigailėjimą, liūdesį, sveikinimą ir t.t.). Pvz. Oi, Valio!

Šūkiuko veiksmas

Šūkiukai yra tokie nutrupėję veiksmažodžiai asmenuojami, kuriais išreiškiamas įvykusio betarpio (šūkiuojamo momento): buvo, atėjo, tvirtai, ...

Pasyvo formos.

Skyla - { skilti
skyla.
skilo.

Sieisti - nes, nėjau (sutrumpėja, todėl ie ir nosinė)

išgijo - { gyti:
gyja.
gijo.

dalija

rūdija.

išėjimas - Padaroma iš betojo kamieno laiko kėrė.

Sustiprinę

Gresia, grasinti (ė ir ie be nosinės)

dygsta (ę visuomet ir su nosine)

dygsės (a visuomet su nosine)

yrėsi, irti, irta, yrėsi.

Suyra, suiti, suyja, suyrė (įyra-nėjau kaip nors)

kąsnis (buvo „n" kanda)

Stebuklas (u trumpoji)

Jeigu kitas kirtis galėtų ant i tai ų

pakyla

primąs (vien. gaun. ir moteriškosios gim. įmagininkė ir daugiskaitos kilmininkė dedama nosinė)

Amžiaus.

Jeigu veiksmažodžio betarpiam kamieniui laike yra galėtų -uvo, tai u buvo trumpoji. Pvz. buvo, žuvo,

Suegnuvo, suvalčiuvo.

Grudyti, čiuda, čiuda: (u trumpoji)

žiūti, žiuvo, čiuvo.

gręsti, grėsva, grėsvo.

pūti, pūva, puvo.

(Prieš tai esantis i su nosine)

pilys (pirmoji i trumpoji)

prėšys (ij reiškia)

lẽpos (ẽ ilgoji)
Gęšti - gręndėja.
Sęšlė - sreinėja
Šęsti - šneckėja.
Skandinti (ą trumpas, nes dvibalsėjus balsis
nukrinta nebėra ilgos)
Priešdėliuose są- su- - sąnašos.

-eivis - lėliavis, praeivis, kareivis.
miniai; minėja
visuomenė; visuomenei.
sutuokėjos { nuotaka.
nuotakė.
nuotakti.
išpilti { pilti.
pila
pylė
graudėja, -dėti
nekantrią - ių.
Dvibalsiavardėjai ir priešdėliuose šaknų
turi ilgosias balses Pav. Sąnėdris
šiūrovai; siūtonai

debesėsl (ė trumpoji)
atidžiai, sąjūdis, pokyliai, pojūtis, samoningai.
santykis, išlydis.
- šam, - san ir t.t. gavus priešdėlį, šaknyje
gauna ilgą balsį.
šakninis, giriai,
kelti, penkti - ėti
praeities, žvejienotėmas.
mesti (ėsti ė trumpoji)
gražesnis.
traukdo (nuo šiožinio traukti)
grįžtis, atsigręžti.
kėnoti (ėsti ė ilgoji)
Gi išplėstas pažymėjęs vina prieš išplėstą
šaką; jis kabėjimas neskiriamas. Gi jis vina po
pažymimojo šiožinio kabėjimas skiriamas
Pav. Audinį ir laiko palaikyti gyvo šimta-
mečiai miškiniai. Gyvo šimtamečiai miškiniai,
audinį ir laiko palaikyti. Senas ir apykis kriaus
gali ano gyvių kraujas. Ant gyvių kraujas gali
kriaušis, senas, apykis.

Priedelis yra pažymintys išreikštas daiktavardis. Yra priedelis (ypač jei išplėstas) dingsta po pažymimojo žodžio, visuomet skiriamas kableliais.

Kablelio rašymas.

1) Kreipinys su savo pažyminiais visuomet skiriamas kableliais: Ar žinote, vaikai, ką man šita karta primena?
Jei kreipinys išreikštas vardininku ir nejaukiama aiškaus kreipimosi tai jis kableliais neskiriamas: Kada Antanas grįžai?
Jausmingai, jei yra prieš kreipinį, kableliais neskiriami: Kol jaunas, o broli, sik pasilio gyvulius.

2) Teiginiai, neiginiai ir įvairūs šalutiniai žodžiai skiriami kableliais. Pav. Tėvai, ryt susitinkame. Jei šie žodžiai vartojami ne paaiškinamai kableliais neskiriami: Tėvai atvežė savo daiktą.

3) Sustiprinamieji žodeliai ir salygos skiriami kableliais. Gal būt, tiesa būt, matai, be to, palyginti, apskritai, aplamai, paprastai, rodos, beveik, aiškiai, akivaizdžiai, primenu, anot.
Sustiprinamieji žodžiai neskiriami: ir kableliais neskiriami: štai, gal, užtikrinu, pagaliau, tarytum, maždaug, vis dėl to, tolei gražu ir t.t.

4) Vienarūšių sakinio dalių skiriamos kableliais. Pav. Aplink pilnas, aukštas, tvirtas, žmogus.

5). Išskleistos sakinio dalys visuomet skiriamos kableliais: Rytuose dangui, tiesiai į jaujoje.
Išskleistos sakinio dalis einanti po jungtuko taip pat skiriama kableliais: Laukas priklauso krosnį ir, susimuso šarijas, supyko jas po stenkseliu.

---

jojau,
jojai } ant jojo (nes visur vilkai pasirodo
jojo pilni.)